

Nakon
meseć
dana

Iako sam odsela kod jednog od mojih najboljih prijatelja, veoma zgodnog Francuza Remija, sve mi izgleda neprijateljski. I jezik, još ga ne osećam kao svoj.

Ljudi, daleki. Pogledi, neprijateljski.

Prosjak mi dosaduje ... kud me vodi ovaj život?
Zašto sam došla ovde? Biće ovo kratko putovanje...

Došla sam da studiram psihologiju,
ali čak ni to ne mogu više da radim!
Volela bih da radim kao novinar!

U univerzitetkom
gradu
Libanskoj kući

da izvadim studentsku
legitimaciju...

Oprostite
gospodine
policajcu...

Kako da dođem do mesta
gde se izdaju studentske
legitimacije?

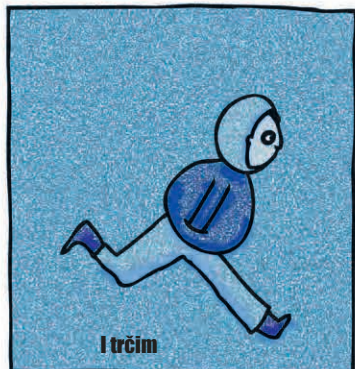

Gospodo, iza
vas se nalazi
znak koji vam
pokazuje put.
Pročitajte ga!
Nisam ovde da
vas zabavljam!

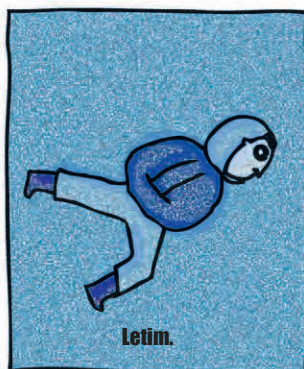

MOLIM???

Monsieur,
dolazim iz
zemlje koja
je bila mnogo
godina vaša
kolonija!
Trebalo je BAR
da nas naučite
da čitamo
znakove!!

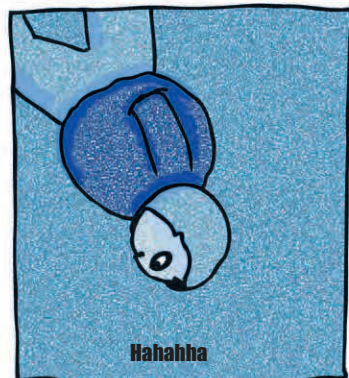
I trčim

Letim.

Mala osveta za sve nas.

Hahahha

znak je bio odmah iza mene

kao i mesto gde sam mogla
da izvadim studentsku
legitimaciju...

Plačem u telefonskoj govornici. Niko ne razume moj francuski, razmišljam na francuskom. Kinez koji mi je prodao telefon prezire moj francuski... Plačem. Plačem. Želim u Bejrut.

Halo mama, želim da se vratim kući!

Halo Hanadi, želim da se vratim kući!

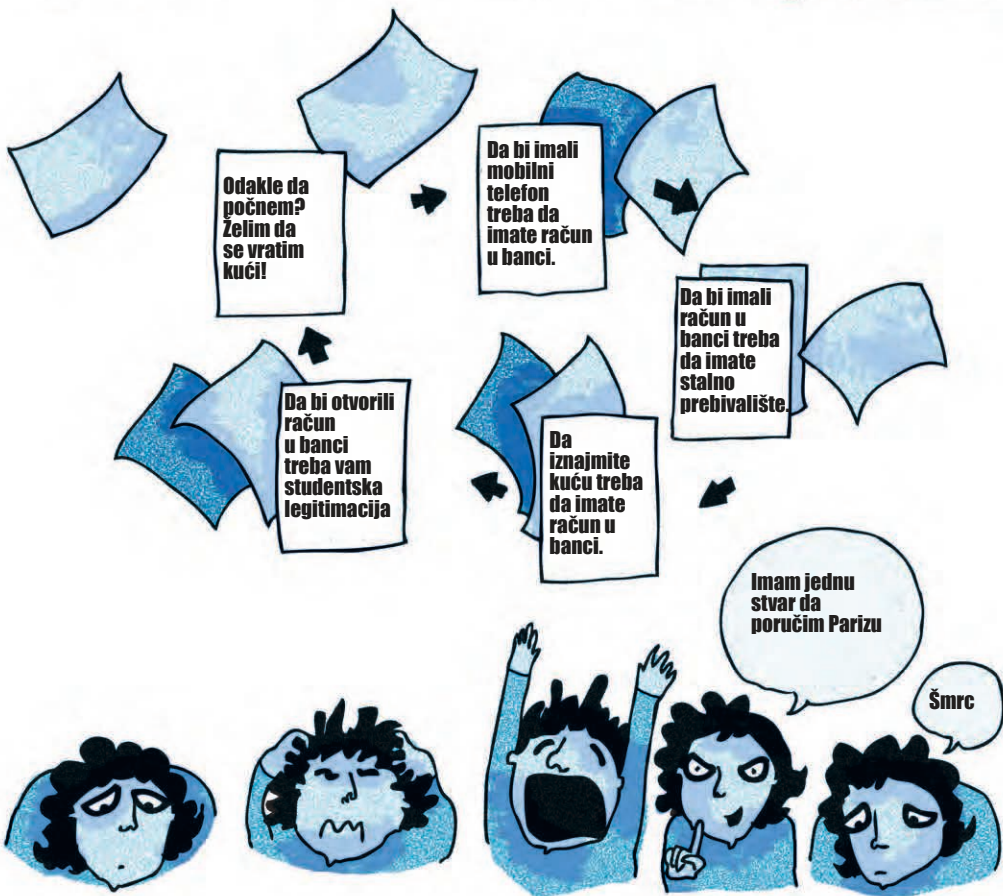

Halo Majo, želim da se vratim kući!

Moram da ostanem.

Moram da zavolim ovo iskustvo. Moram da vežbam francuski.

U metrou u podne

Ja sam deo gomile

Gomila me vodi sa sobom

Uči me kako da se penjem uz stepenice dok oslobađam prolaz za one koji su brži

Da hodam propisno trottoarom ne gurajući prolaznike

Da stanem na crvenom svetlu da krenem na zelenom svetlu

U metrou u podne

Moje ime je Sartr

"Homme parmi les hommes, chose parmi les choses..."
"Među ljudima ljudi, među stvarima stvari..."
"ova sjajna ideja potiče iz metroa. Samo morate da živite u Parizu da bi je smislili..."

na trotoaru u Bejrutu, vičem na pešaka koji me je skoro sapleo mimoilazeći se sa mnom

**KAKO TO IDEŠ BRE? TROTOAR NIJE TVOJE VLASNIŠTVO!
NAUČI DA HODAŠ PRE NEGO ŠTO ODLUČIŠ DA IZAEŠ
IZ KUĆE!**

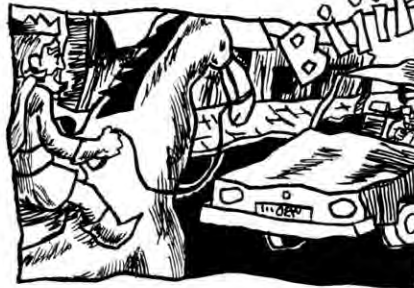
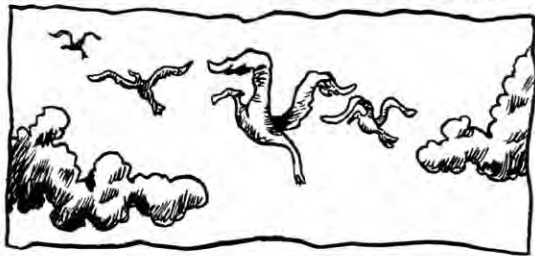

Bio je u šoku... kao i ja.

THE ADVENTURES OF FAKHRE EL DINA

GHADI GHOSN
PRESENTS

Nazad, proklet da sil!

Šta?

Đukela!

Ne mogu da verujem!

Hajde, hajde!

Skloni se s puta, zandar!

Znak jasno pokazuje da mi imamo prvenstvo prolaza.

Gde ti misliš da živiš?

Odjebi!!

Vruće je, znojav sam, bolje bi bilo da se skloniš.

Pištolj?

Kurvin sin! Jel on pokušava da nas zaplaši?

Ima pištolj!!

Nazad, bre!

Proklet bio! Ti se povuci! Zakon je na našoj strani.

Ja sam opasan lik!

Kažem vam, ja sam mnogo gadan baja!

BANG!

Ja na primer volim Francusku. To je prava zemlja: imaju sistem socijalne pomoći, socijalno osiguranje, država finansira umetnike i imaju struju 24 sata dnevno.

Ha ha ha, mora da se šališ? E pa ja sam živela dve godine u tvom divnom Parizu i veruj mi nije to što zamišljaš. U kraju gde sam živela, gradonačelnik je predložio da se trotoar proširi za 5 centimetara... Držali su desetine sastanaka, vikali su, galamili, ljudi su počeli da mrze jedni druge, prestali da pričaju i to sve zbog vašljivih 5 centimetara!

Zemlja lepe književnosti protiv zemlje hubnjeva i mačo tipova, hm... odustajem

Oni su toliko organizovani i sistem je toliko komplikovan da na kraju postaneš samo toččić u mašini.

Da otvoriš pišljivu kafanu treba ti jedna vrsta dozvole, da prodaješ određena pića - druga vrsta dozvole, a treća za treću vrstu pića a onda četvrta da možeš da radiš do kasno a da dišeš treba ti peta a da pričaš, šesta itd...itd...itd... i tako u beskraj.

Jeste, Liban je sušta suprotnost. Ako želiš zemlju bez državnih organa i bež ikakvih javnih institucija, onda je ovo pravo mesto za život! Ovo je zemlja u privatnom vlasništvu: možeš da dobiješ šta god poželiš, ako dobro platiš.

Živim u primorskom mestu gde su prisvojili plažu i more na koje izlazi. Postala je jebeno vlasništvo jebenog odmarališta! Da bi plivali u moru morate da platite odmaralištu! Dakle, neko je kupio čak i jebeno more! Ustvari, možete da kupite šta god želite (pod uslovom da imate novac naravno)

Ponoviću: to je zemlja u privatnom vlasništvu! Hoćete struju 24 sata? Onda kupite generator ili sklopite ugovor sa nekim ko ga poseduje. I naravno, ako želite da budete pravi građanin Libana, treba vam auto (po mogućstvu ogroman). Svi u Libanu imaju auto jer nema javnog prevoza.

Korupcija ovde vlada. Da bi dobili bilo kakva pravna dokumenta morate dodatno da platite ili ništa od posla...Ali je "zemlja prelepa"! Ima "planine".

Neću da poričem da ovde ima nekoliko problema ali sistem se može poboljšati u nekim segmentima...

Ali ti ne shvataš poentu!

"Poboljšati"! Ha, ha, ha, ha, ta ti je dobra!

Stvarno mi ne smetaju svi problemi jer je to pravo druželjubivo društvo; možete se videti sa prijateljima kadgod...

Kao što rekoh, ljudi su srdačni. Nikad nećeš biti bez prebijene pare ili na ulici zato što će uvek neko biti tu da ti pomogne...

Da, to je istina, naročito kad nije ratno stanje.

Izgleda da se ne vozimo istim putevima, veruj mi, ima mnogo beskućnika i prosjaka na tim ulicama.

O, ti "Ja-volim-Liban-Liban-je-tako-divan"
devojko. Reci mi, koliko je divan i sjajan
rasizam u Libanu? Hah?

Oh, ja sam hrišćanin! Tako sam
civilizovan i evropski!

Ju, slatka moja! Jel onaj tamo
muusliman, degutantni Arapin? Ah,
kako varvarski!"

"Aaaa, ne ne ne! Ja sam musliman! Hrišćani su potomci krstaša!
Oni su saveznici naših zapadnih neprijatelja! U stvari, oni jesu naši
neprijatelji! Ti nevernici, oni žele našu propast. Pruzemo otpor!"

Pusti me!

"O, ne, ne, ne, ne, ne! Ustvari ja sam Sunita! Mi smo
najcivilizovaniji. Mi smo biznismeni! Mi smo pravi građani
a ne kao onaj ološ sa sela što obrađuje njive. Kako
nekultivisano!"

"O ne, ne, ne, ne, ja sam Šiit! Ja sam već vekovima žrtva
sunitskih režima! Ja sam ovde žrtva! Svi ste se okomili na nas,
Mi smo oštećena strana"

Skidaj se
sa mene
dodavola

Rekoh, skidaj se sa mene!!

"O oprostite gospodo, ja sam u stvari Druz...o ne, ne, ne! Ja sam Kurd...o ne, ne, ne! morate mi oprostiti, ja sam ustvari Asirac... O, ne ! ja sam dinja! Ili možda suva šljiva! I ako ima nešto što suve šljive mrže to je ananas! Smrt, tebi slatko, žuto, ukusno kopile!"

Bar mi Liban dozvoljava da imam prijatelje različitih religija i ispovesti i to me čini boljom osobom...

A ne da budem kao oni rasistički ksenofobi u inostranstvu!

Prestani da brbljaš!

Znaš da je jebeno nezakonito biti homoseksualac u Libanu, a?!

Čak je nezakonito da muškarac iznajmi sobu sa devojkom ukoliko nisu u braku!

Koji su kurac oni da mi govore s kim mogu da živim?!

Ali...

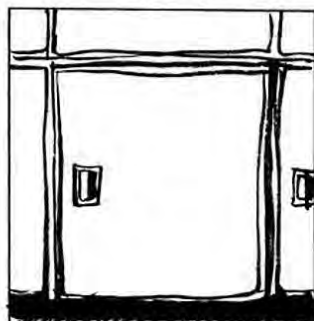
Liban mi je omogućio da upoznam nekog poput tebe...

THE END

Princ Fakhr el Din II vladao je državom Liban u 17. veku donoseći kulturni i ekonomski prosperitet regionu.

Ujedinio je narode Libana i borio se protiv Osmanskog carstva do svoje smrti 13.aprila 1635.

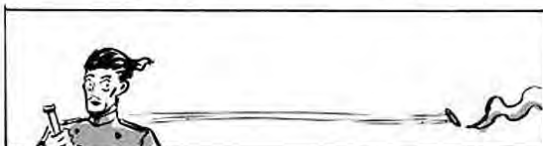

RIDDLE

ŠREDINGEROVA ZAGONETKA

Negde van grada Lovck,
Bugarska
1878

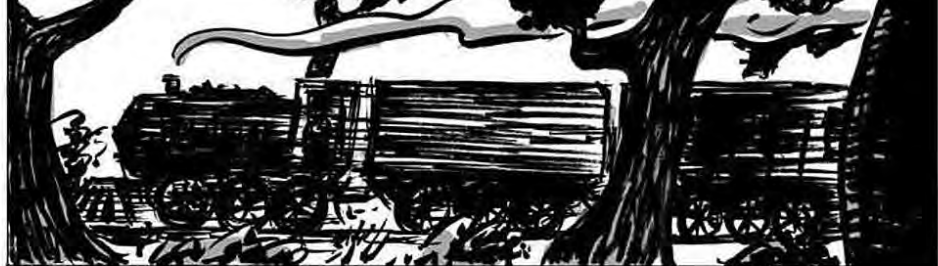

Pravi Šredinger je jednom prilikom doveo u pitanje Ajnštajnovu teoriju. Ajnštajn nije mogao da mu odgovori, a Šredingerovo pitanje je postalo osnova kvantne fizike, dokazujući da u stvari živimo u 11 dimenzija, u paralelnim svetovima gde negde između dimenzija postoje svakakve istorijske mogućnosti.

O Bože! Ovaj čovek je kvantumentalista! Sve će nas prebaciti u drugu dimenziju!

**Moramo smesta da spustimo avion!
Bilo gde je bolje nego u vazduhu!**

**Mayday!
Mayday!**

Molim vas!!!

**Nemojte
to da
radite!**

**Spustite
nosiljku sa
mačkom.**

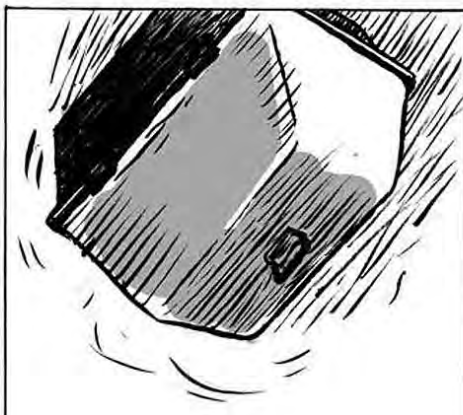
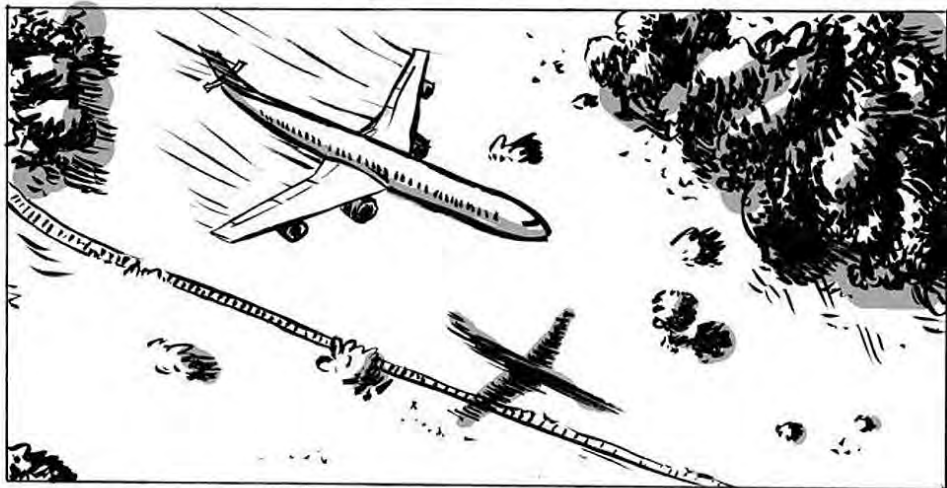
**Molim vas,
poštedite
dete!**

**Daću vam
sve što
tražite!**

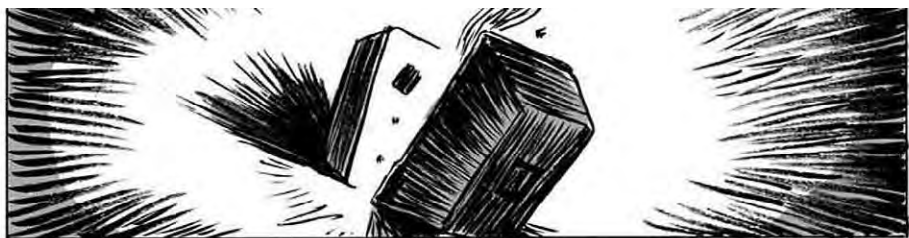
**Gospodine,
preklinjem
vas! Hajde još
jednom da
razgovaramo.**

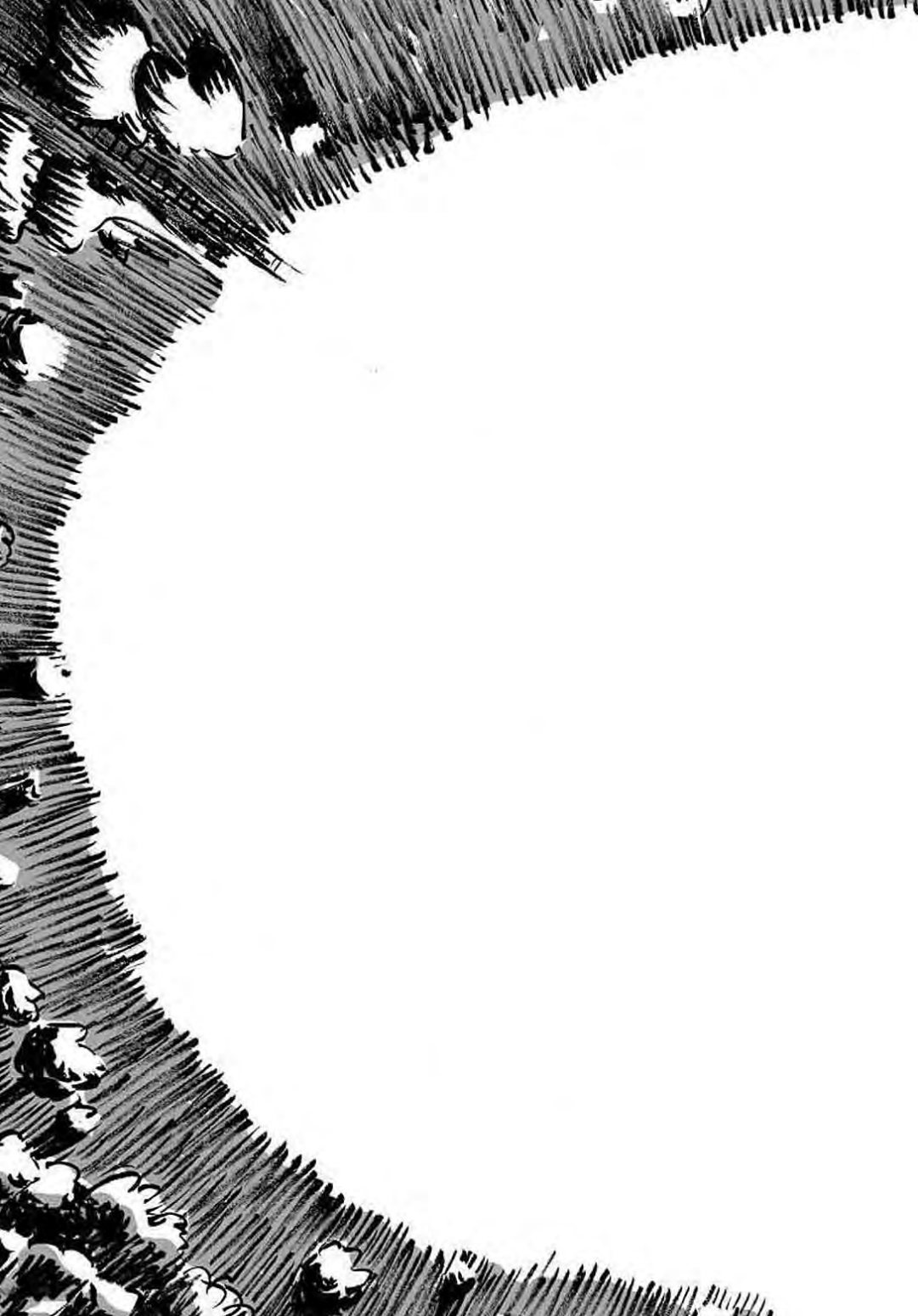

Jel to bila
bomba?

Šta se
dogodilo?

Jesmo li
mrtvi?

Izbavite nas
odavde!

Nikad više
neću leteti
Turkish
Airlines-om!

O LIBANSKOM STRIPU

U čitavom arapskom svetu, Liban je bila druga zemlja (nakon Egipta), gde su se, godine 1955., pojavila redovna izdanja strip časopisa. S obzirom da je francuski jezik u širokoj upotrebi, frankofonska izdanja stripova su već decenijama prisutna u ovoj zemlji. U novije vreme, časopis Samandal, koji objavljuje stripove na arapskom, engleskom i francuskom, je postao platforma za savremeni libanski strip. Troje autora čije radove objavljujemo – Lena Merhej, Ghadi Ghosn i Omar Khouri, u svojim stripovima govore o sudaru i o preplitanju (multikonfesionalne) libanske kulture sa evropskom (bilo da je u pitanju Zapad ili Istok starog kontinenta). To je takođe prilika da prvi put u našoj sredini predstavimo stripove nastale u zemlji koja, svojom burnom i konfliktnom istorijom (koja takođe uključuje stotine godina pod otomaskom vlašću), deluje ne tako strano čitaocu sa Balkana.

(Saša Rakezić)

KO SMO MI?

Next page Foundation je međunarodna nevladina organizacija čiji je cilj osnaživanje ugroženih grupa, jezika i zemalja radi ravnopravnog učestvovanja u svetskoj razmeni ideja. Da bi to uradili, Next page razvija kulturne programe i projekte u oblasti knjiga – čitanja i prevođenja. Od 2008, mi takođe radimo na polju socijalno angažovanog stripa koji raspravlja o savremenim pitanjima e/migracije, putovanja, manjina u kontekstu globalizacije.

ŠTA JE ComiXculturell PROJEKAT

ComiXculturell je pokušaj da se razmrdaju i izazovu kliše i društvena inercija „rešetajući“ ih u stripovima. Da bismo to uradili, okupili smo renomirane autore stripa iz istočne Evrope – Aleksandar Zograf, Toma Pan, Vladimir Palibrk, Irena Jukić-Pranjić, Helena Klakočar, Jakob Klemenčič, Matei Branea, Maša i Magdalena Božkocovy (Ašta šme Foundation) –i arapskog sveta – Omar Khouri, Lena Merhej, Ghadi Ghosn, David Habchy – koji su se susreli dva puta na udruženim radionicama: jednom u Bejrutu i jednom u Sofiji i jednogodišnjem radu na pričama, razgovarajući o različitosti i kako se različitosti (i sukobi) doživljavaju u svakodnevnom životu.

(Next Page)

VREME

Copyright © NP Vreme, Beograd

Upotreba materijala iz ovog fajla u bilo koje svrhe osim za
ličnu arhivu dozvoljena je samo uz pisano odobrenje NP Vreme

PDF IZDANJE RAZVILI: Saša Marković i Ivan Hrašovec

OBRADA: Marjana Hrašovec